

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

P9_TA(2021)0132

Sprzeciw wobec aktu wykonawczego: najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych substancji, w tym lufenuronu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2021 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aklonifenu, akrynatriyny, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprolu, etyrymolu, lufenuronu, pentiopiradu, pikloramu i *Pseudomonas* sp. szczep DSMZ 13134 w określonych produktach lub na ich powierzchni (D070113/03 – 2021/2590(RPS))

(2021/C 506/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia Komisji zmieniającego załączniki II, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aklonifenu, akrynatriyny, *Bacillus pumilus* QST 2808, chlorantraniliprolu, etyrymolu, lufenuronu, pentiopiradu, pikloramu i *Pseudomonas* sp. szczep DSMZ 13134 w określonych produktach lub na ich powierzchni (D070113/03),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 lit. a),
- uwzględniając opinię wydaną dnia 4 grudnia 2020 r. przez Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów⁽²⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z 15 lipca 2020 r. opublikowaną 18 sierpnia 2020 r.⁽³⁾,
- uwzględniając uzasadnioną opinię EFSA z 18 listopada 2016 r. opublikowaną 5 stycznia 2017 r.⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie naukowe zatwierdzone przez EFSA 30 września 2008 r. opublikowane 22 czerwca 2009 r.⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 5a ust. 3 lit. b) decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 oraz art. 112 ust. 4 lit. c) Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.

⁽³⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca ustalenia tolerancji importowych dla lufenuronu w różnych produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, Dziennik EFSA 2020; 18(8):6228, <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2020.6228>

⁽⁴⁾ Uzasadniona opinia EFSA dotycząca przeglądu najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dla lufenuronu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005, Dziennik EFSA 2017; 15(1):4652, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2016.4652>

⁽⁵⁾ Sprawozdanie naukowe EFSA w sprawie wniosków z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy dotyczące substancji czynnej lufenuron, Dziennik EFSA 2009; 7(6):189, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2009.189r>.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- A. mając na uwadze, że lufenuron jest pestycydem benzylomocznikowym, który hamuje wytwarzanie chityny u owadów i jest stosowany jako pestycyd i fungicyd; mając na uwadze, że zatwierdzenie lufenuronu w Unii wygasło 31 grudnia 2019 r. i że nie złożono wniosku o odnowienie na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009⁽⁷⁾; mając na uwadze, że lufenuron nie jest już zatwierdzony do stosowania w Unii, lecz jest wywożony jako pestycyd rolno-spożywczy; mając na uwadze, że zgodnie z badaniem przeprowadzonym przez Niemiecką Agencję Środowiska⁽⁸⁾ lufenuron spełnia kryteria dotyczące substancji trwałych, wykazujących zdolność do bioakumulacji i toksycznych, które określono w załączniku XIII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁹⁾;
- B. mając na uwadze, że w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) uznano zasadę ostrożności za jedną z podstawowych zasad Unii;
- C. mając na uwadze, że art. 168 ust. 1 TFUE stanowi, iż przy „określaniu i urzeczywistnianiu wszystkich polityk i działań Unii zapewnia się wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego”;
- D. mając na uwadze, że celem dyrektywy 2009/128/WE jest osiągnięcie zrównoważonego stosowania pestycydów w Unii przez zmniejszenie zagrożenia związanego ze stosowaniem pestycydów i jego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko poprzez propagowanie rozwiązań alternatywnych;
- E. mając na uwadze, że w Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz na posiedzeniu Komitetu ds. Przeglądu Trwałych Zanieczyszczeń Organicznych w 2012 r.⁽¹⁰⁾ uznano, że lufenuron z dużym prawdopodobieństwem spełnia wszystkie kryteria dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z komunikatem z 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego”⁽¹¹⁾ Komisja wspiera „globalną transformację w kierunku zrównoważonych systemów rolno-spożywczych” nie tylko w Unii, ale i poza jej granicami, a także „uwzględni aspekty środowiskowe podczas oceny wniosków o tolerancje importowe dotyczących substancji używanych jako pestycydy, które nie są już zatwierdzone w UE, z poszanowaniem norm i zobowiązań w ramach WTO”;
- G. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji przedstawiono po złożeniu wniosku w sprawie tolerancji importowych w odniesieniu do lufenuronu stosowanego w Brazylii na powierzchni grejpfrutów i trzciny cukrowej; we wniosku stwierdzono, że podniesienie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) jest konieczne, aby uniknąć pozataryfowych barier handlowych w przywozie tych roślin uprawnych;
- H. mając na uwadze, że projekt rozporządzenia Komisji budzi obawy co do bezpieczeństwa lufenuronu wynikające z zasady ostrożności, z uwagi na luki w danych o wpływie lufenuronu na zdrowie publiczne i środowisko;
- I. mając na uwadze, że w opinii z 15 lipca 2020 r. EFSA stwierdza: „Zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Syngenta Crop Protection AG złożyła wniosek do właściwego organu krajowego w Portugalii (oceniające państwo członkowskie) o ustalenie tolerancji importowych dla substancji czynnej lufenuron w różnych uprawach i produktach pochodzenia zwierzęcego na podstawie dozwolonych zastosowań lufenuronu w Brazylii, Chile i Maroku. Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Portugalia sporządziła sprawozdanie oceniające, które przedłożono Komisji Europejskiej i przekazano Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) 24 maja 2019 r.”; mając na

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

(8) Altenburger, R., Gündel, U., Rotter, S., Vogs, C., Faust, M., Backhaus, T., „Establishment of a concept for comparative risk assessment of plant protection products with special focus on the risks to the environment” [Stworzenie koncepcji porównawczej oceny ryzyka związanego ze środkami ochrony roślin, ze szczególnym uwzględnieniem ryzyka dla środowiska], tekst 47/2017, sprawozdanie nr (UBA-FB) 002256/ENG, https://www.umweltbundesamt.de/sites/default/files/medien/1410/publikationen/2017-06-07_texte_47-2017_umweltrisiken-pflanzenschutzmittel.pdf

(9) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającej dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

(10) UNEP/POPS/POPRC.8/INF/29.

(11) COM(2020)0381.

Wtorek, 27 kwietnia 2021 r.

- uwadze, że oceniające państwo członkowskie zaproponowało podniesienie NDP dla lufenuronu w grejpfrutach (x30) i trzcinie cukrowej (x2) z Brazylii, a także podniesienie NDP dla lufenuronu w produktach pochodzenia zwierzęcego;
- J. mając na uwadze, że we wnioskach sformułowanych w opinii z 15 lipca 2020 r. EFSA uzasadnia podniesienie NDP tylko potrzebą zastosowania się do brazylijskich wartości normatywnych i nie uwzględnia długotrwałego skumulowanego wpływu lufenuronu na toksyczność reprodukcyjną, neurotoksyczność rozwojową i jego potencjału immunotoksycznego w następstwie długotrwałego spożycia;
1. sprzeciwia się przyjęciu projektu rozporządzenia Komisji;
 2. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji jest niezgodny z celem i treścią rozporządzenia (WE) nr 396/2005;
 3. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005; zauważa, że motyw 5 tego rozporządzenia stanowi, że NDP należy ustalać na najniższym osiągalnym poziomie w celu ochrony wrażliwych grup, takich jak dzieci i płody ludzkie;
 4. zauważa, że zgodnie z projektem rozporządzenia Komisji NDP lufenuronu wzrosłyby z 0,01 mg/kg do 0,30 mg/kg w przypadku grejpfrutów i z 0,01 mg/kg do 0,02 mg/kg w przypadku trzciny cukrowej;
 5. zauważa, że w niedawnym sprawozdaniu naukowym stwierdzono, iż lufenuron może wywoływać skutki teratogenne i zmiany histopatologiczne wątroby i nerek u szczurów, co sugeruje możliwe zagrożenie dla kobiet w ciąży i dla płodu⁽¹²⁾;
 6. zauważa, że narażenie na środki owadobójcze powoduje zmiany biochemiczne, w tym stres oksydacyjny, i że narażenie matek na zanieczyszczenia chemiczne w środowisku sklasyfikowano niedawno jako drugą najczęstszą przyczynę umieralności niemowląt w krajach rozwijających się⁽¹³⁾;
 7. podkreśla, że dane na temat międzypokoleniowych skutków narażenia na pestycydy są niedostateczne oraz że rzadko bada się skutki narażenia na pestycydy w okresie ciąży; podkreśla, że coraz więcej dowodów wskazuje na rolę powtarzanego narażenia podczas wczesnych stadiów życia;
 8. sugeruje, że NDP lufenuronu należy utrzymać na najniższym poziomie oznaczalności;
 9. uważa, że decyzji o zwiększeniu NDP dla lufenuronu nie można uzasadnić, ponieważ brak wystarczających dowodów na to, że ryzyko dla kobiet w ciąży i dla płodu oraz dla bezpieczeństwa żywności jest dopuszczalne;
 10. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia oraz do przedłożenia komisji właściwej nowego projektu, z poszanowaniem zasady ostrożności;
 11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentom państw członkowskich.

⁽¹²⁾ Basal, W.T., Rahman T. Ahmed, A., Mahmoud, A.A., Omar, A.R., „Lufenuron induces reproductive toxicity and genotoxic effects in pregnant albino rats and their fetuses” [Toksyczność reprodukcyjna i działanie genotoksyczne lufenuronu u ciężarnych samic i płodów szczurów albinotycznych], Scientific reports, 2020: 10:19544, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC7658361/>

⁽¹³⁾ Cremonese, C., Freire, C., Machado De Camargo, A., Silva De Lima, J., Koifman, S., Meyer, A., „Pesticide consumption, central nervous system and cardiovascular congenital malformations in the South and Southeast region of Brazil” [Zużycie pestycydów a wrodzone wady ośrodkowego układu nerwowego i układu krążenia na południu i południowym wschodzie Brazylii], International Journal of Occupational Medicine and Environmental Health. 2014; 27(3), s. 474–86, <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/24847732/>